

DE GEMEENSCHAPSDIALOOG HEEFT EEN PROBLEEM

Vlaanderen heeft duidelijk centrumrechts gestemd én voor meer autonomie, en dat zal zich moeten weerspiegelen in de gemeenschapsdialoog, zegt **ERIC CORIJN**. Maar wie zal in de dialoog Brussel vertegenwoordigen, dat links en progressief stemde?

Mag Brussel meepraten?

De uitslag van de verkiezingen is wel erg verschillend in de twee gewesten die samen de Vlaamse gemeenschap moeten opleveren. In het Vlaamse gewest lijkt de uitslag de vraag naar meer autonomie te ondersteunen. Het is vooral de rechterzijde die daar in Vlaanderen van heeft geprofiteerd. In Brussel werd gestemd voor een stadsproject en dat versterkte dan weer het progressieve kamp. Benieuwd hoe met dat onevenwicht straks omgegaan wordt in de communautaire dialoog.

Het radicale Vlaams-nationalisme heeft in het Vlaamse Gewest opnieuw een geloofwaardige democratische stem gekregen. Daardoor is het monopolie van het Vlaams Belang gebroken. De grote nederlaag van extreemrechts zal dan ook het cordon sanitaire versterken, omdat nu de racistische en islamofobe eigenheid van die partij nog meer wordt benadrukt. Daarenboven ontstaat de hernieuwde ideologische as tussen CD&V en N-VA. Die zal nu aangeven hoe Vlaanderen er moet uitzien. Het is een duidelijk anti-liberale as, die in feite terug aansluiting vindt bij de solidaristische en corporatistische tradities uit het interbellum. Met de steun van Bart De Wever is het rechtse centrum verschoven van het neoliberale anti-staatsdenken naar een nieuw conservatief communautarisme, een soort ideologie van de kleine (familiale) onderneming in crisistijd. Die verschuiving heeft de liberale hegemonie gebroken. De liberalen hebben geen antwoord op de vraag naar collectieve zekerheid. De neoliberale mondialisering heeft inderdaad meer sociale ongelijkheid, grotere bestaansonzekerheid en stagnerende koopkracht opgeleverd. Slim bekeken van De Wever nu alles in te zetten op een uitgebreide Vlaamse sociale zekerheid. Ook de sociaaldemocratie heeft geen alternatief klaar. En in plaats van daaraan te werken verkiest minister Vandenbroucke als bestuurder van NV Vlaanderen het socialisme te herleiden tot 'Vlaamser dan de NVA en socialer dan het ACW'. Dit sterk nationalistische verhaal steunt op landelijk en kleinstedelijk Vlaanderen en staat in contrast met de uitslagen in de grote steden.

Het Brussels gewest heeft anders gestemd. Die kiesom-

schrijving heeft geen eigen media, geen publiek forum en blijft institutioneel in een 'apart' regime zitten met één electoraat in twee kiescolleges en met gesplitste partijen. Toch lijken de Brusselaars van beide taalgroepen te hebben gestemd op dezelfde Brusselse agenda. Een agenda die de laatste jaren vanuit de civiele maatschappij sterk naar voren is gekomen, maar door de media – zeker in Vlaanderen – nauwelijks is opgevolgd. De hoofdstad van Vlaanderen ligt in een ander gewest en dat is de zwakke plek in het Vlaams-nationalisme. De hoofdstedelijke agenda waarvoor Brussel koos overstijgt immers het bi-communautaire denken. De Belgische staatsstructuren hebben de stad opgezaagd met een veelheid aan instellingen, die vooral particuliere en communautaire belangen moeten dienen en een integraal stadsproject in de weg staan. Dat heeft geleid tot een diepe crisis op de arbeidsmarkt, in het onderwijs, in de huisvesting, in de financiën, in de

mobilititeit, terwijl het globaal genomen niet slecht gaat met de Brusselse economie. De Brusselaar wil ook een ander bestuur. Meer nog dan in het Vlaamse gewest is extreemrechts er in elkaar gestort. Het Vlaams Belang is meer dan gehalveerd en het Front National verdwijnt uit het parlement. En hier zijn die stemmen niet overgenomen door een CD&V en nauwelijks door de N-VA. De Vlaamse Brusselaars hebben helemaal anders gestemd: voor een Open VLD die duidelijk kiest voor een multicultureel stadsproject, voor een SP.A die een vierde zetel behaalt met een Franstalige kandidaat, voor Groen!, dat een gemeenschappelijk programma heeft met Ecolo. Ook in het Franse kiescollege hebben die argumenten gespeeld. Ecolo verdedigt een duurzaam

stadsproject tegenover de meer bureaucratische en sterk communautaristische PS. Omdat de PS verliest is de MR inderdaad opnieuw de grootste partij. Maar ook die MR verliest stemmen en zetels en kan de achteruitgang alleen afremmen door een versterking van het FDF. De verkiezingsuitslag is dus vooral een herschikking van de krachtsverhoudingen binnen de progressieve olijfbomcoalitie. En dat geldt evenzeer voor het Vlaamse kiescollege.

Het zal moeilijk zijn daar nu een eerlijk communautair vertoog aan te koppelen. Tenzij men inderdaad via de media en de politieke partijstructuren het Brussels feit opnieuw zal verdringen. Dan worden de onderhandelingen van 'gemeenschap tot gemeenschap' niet meer dan onderhandelingen tussen twee gewesten, met een monddood gehouden derde wingewest. Het zou goed zijn dat de Vlaamse publieke opinie zich degelijk informeert over de maatschappelijke evoluties in het hoofdstedelijk gewest. Vandaag overheerst een totaal vertekend beeld, de informatie is ondermaats en sterk ideologisch gekleurd. Indien de ideologische as CD&V/N-VA de krijtlijnen zal uitzetten voor meer Vlaamse autonomie, dan wordt dat waarschijnlijk een meer zelfstandig Vlaams gewest, zonder Brussel. Dat polariseert dan met de ethnocentrische Franstaligen van de Wallobrux-oplossing. Zij willen vooral eenzelfde coalitie in Brussel en Wallonië om van daaruit een homogene Franse gemeenschap te stutten.

Maar een stad is geen land en hedendaagse staten moeten steden als Brussel kunnen omvatten. Want Antwerpen is weldra als Brussel, en dan Gent, en dan... De grote steden stemmen anders. Een Vlaamse staat denken vanuit een ethnocentrische kleinstedelijke ondernemersmentaliteit levert geen echt groeimodel op. En de crisis is nog maar net begonnen. Heren en dames van de CD&V en de N-VA, en ook van de SP.A: bezint eer ge begint.

Eric Corijn is hoogleraar aan de VUB en lid van de Vooruitgroep.

HOMOFOBIE EN VOETBAL GAAN NIET SAMEN

JEAN-MARIE PHILIPS

Naar aanleiding van verscheidene artikels die recent in de media verschenen over mogelijke homofobie in het (prof)voetbal, wenst de Voetbalbond te reageren. De KBVB heeft, als grootste sportfederatie van het land, een belangrijke sociale rol te spelen en neemt altijd het voortouw in de strijd tegen vooroordelen en ongelijkheid. De Voetbalbond heeft zich altijd uitgesproken tegen elke vorm van discriminatie en heeft daar met verschillende partners in het verleden al met veel succes een aantal acties opgestart. In de komende weken zal er onderzocht worden of dergelijke acties ook opgestart moet worden in het kader van de mogelijke homofobie.

De KBVB wenst te benadrukken dat in het voetbal tot op heden geen ernstige vormen van homofobie gedrag waargenomen werden. Uit diverse contacten met clubs en spelers is ook gebleken dat de recent gepubliceerde cijfers genuanceerd dienen te worden. De reacties van

een aantal spelers in de media, die zich uitgesproken hebben tegen homofobie, zijn daar een voorbeeld van. Wij betwijfelen of een groot deel van de profvoetballers echt homofob is en zijn ervan overtuigd dat het tegendeel waar is.

De KBVB roept de clubs nogmaals op om alle vormen van discriminatie te bestrijden

Het voetbal is in grote mate een afspiegeling van de maatschappij. Wat op de straat een realiteit is, zal ook op het veld te herkennen zijn. Dit betekent niet dat wij mogelijke excessen moeten aanvaarden. De acties die regelmatig opgestart worden, zijn dan ook belangrijk voor de Voetbalbond. Niet alleen omdat wij ervan overtuigd zijn dat meer verdraagzaamheid op en rond het veld het voetbal in het algemeen ten goede komt, maar ook omdat wij er zeker van zijn dat iedereen recht heeft op plezier, op ontspanning en om dankzij het voetbal samen met zijn medemens te leven en te beleven.

De Voetbalbond wil er ook op wijzen dat het onlangs de Respect-campagne van de UEFA in ons land op zich heeft genomen. Deze campagne is er met name op gericht om elke vorm van discriminatie aan te pakken, ook tegenover homo's en lesbiennes, en het respect voor onze medemens te onderstrepen.

De KBVB roept de clubs dan ook nogmaals op om alle vormen van discriminatie op basis van geslacht, gaardheid, ras, huidskleur, geloof of levensbeschouwing te bestrijden. De oproepen die in het verleden werden gedaan, zijn niet zonder gevolg gebleven en de Voetbalbond wenst de clubs daarvoor ook te bedanken.

De KBVB hoopt dat dankzij de recente mediabelangstelling een debat op gang gebracht werd, zodat de voetbalwereld nog meer openheid aan de dag kan leggen.

Jean-Marie Philips is directeur-generaal van de KBVB.

WWW.STANDAARD.BE FORUM

Bijna zeven op de tien spelers uit hoogste voetbalklasse vinden dat homo's niet thuishoren in de Jupiler Pro League. Waar zijn ze bang voor? Geef uw mening op www.standaard.be/opinie